

900

786



இலாஹி

ஓர் சங்காபிமானியின்
போலி
நற்போதவணக்கு
மறுப்பு.

அபிராமம்

மன்பல்கைராத் முஸ்லீம் தர்மசபையின்

அக்கிராசனாதிபதியும்

நம்பியேந்தல் கிராமம் சுவான்தாரும்

லாண்டு லார்திம்

ஹாஜி உசன்முஹம்மது கான்சாஹிப் அவர்களின்

குமாரரும் ஆகிய

அபிராமம்

உ. மு. கா. தூர் முகையதின் சாஹிப்

அவர்களால் எழுதப்பெற்று

ஆம்ஸியா பிரஸிஸ் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1919.

27

219

149246

786



இலாஹி

ஓர் சங்காபிமானியின் போலி நற்போதவணக்கு மறுப்பு.

அபிராமம் மன்பஉல்கைராத் முஸ்லீம் தர்மசபையின்
அக்கிராசனாதிபதியும்

நம்பியேந்தல் கிராமம் சுவான்தாரும்

லாண்டு லார்டும்.

ஹாஜி உசன் முஹம்மது கான்சாஹிப் அவர்களின்

குமாரரும் ஆகிய

அபிராமம்

உ. மு. கா. நூர்முக்கையதீன் சாஹிப்

அவர்களால் எழுதப்பெற்று

மதுரை ஷம்ஸியா பிரஸில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1919.



இலாஹி

பிஸ்யில்லாஹிர்ஹ்மானிர்ஹீம்.

அபிராமம்,

மன்பஉல் கைராத் முஸ்லீம் தர்மசபை.



ஓர் சங்காபிமானியின்
போலி நற்போதவனக்கு மறுப்பு.

“ அரியகற்றசற்றார் கண்ணுந்தெரியுங்கால்
இன்மையரிதேவெளியு.”

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்கேட்பினுமப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.”

என்பவைபோன்ற ஆன்றோர் திருவாக்குகளைக் கடைப்பிடிக்கவரியாத
ஏ! போலிச்சங்காபிமானியே! யாமுறைக்கும் நற்போதனையை
நீவிர் செவிசாய்த்து ஓர்ந்து கேட்பீராக. நிகழும் 1919 வருஷம் மார்ச்சு
மாதத்தில் அபிராமம் “மன்பஉல்கைராத் முஸ்லீம் தர்மசபை” க்கு
“சட்டதிட்டமென்னும்” புத்தகம் ஒன்று அச்சங்க அக்கிராசனாதிபதி
ரால் எழுதப்பெற்று சங்கத்தங்கத்தவர்கள் கூடிய பெருஞ்சபையில்
ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. அப்புத்தகம்
மிக ஒழுங்காகவும், யாவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும் நடையின
தாகவும், பலபாகுபாட்டுடன், அழகாக விளங்குகின்றது. அங்ஙன
மிருக்கவும் அச்சபையில் நீர் அவாவிப்படி உயர்பதவியாகிய ஆதி
பிதாஸ்தானம் உமக்குக் கிடைக்கப் பெறாமையாலோ, அல்லது இயற்
கையாயுள்ள அழுக்காற்றலோ, அப்புத்தகத்தில் அச்சங்கோப்ப
வரால் விடப்பட்ட வழக்களைக்களைந்து திருத்தப்பத்திரம் அப்புத்த
கத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கவும் அத்திருத்தங்களையும் கவனி
யாது அப்புத்தகம்பெரும்பிழைபாடுடையதென்று, மேற்படிசங்க அக்
கிராசனர் மீது, வெளிப்படற்கஞ்சிக் கரந்துகொண்டு பலநூலுணப்பிர
யோகஞ்செய்து மற்றொன்று விரித்தலென்னுக்குற்றஞ்செய்ய ‘ஓர்நற்

போதனை' என்ற போலி மகுடஞ்சூட்டி யெழுதி (14—4—19)ச் சும்மால் வெளியிடப்பட்டிருக்கும் புத்தகமொன்றையான்பார்த்தேன்

பிறர்க்கு நற்போதனை செய்ய வருவோர் தன்னகத்தே குற்ற மொரு சிறியும் இல்லாது திருத்திக்கொண்டே அபலாரைத்திருத்த வருதல் நலமாகும். அப்படி வருவாரேல் அவர் போதனை யாவராலும் உண்மையென்றும் தக்கதென்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். இன்றேல் அவர் போதனை அபோதனையாக்குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசின தாகவன்றோ முடியும். 'முதற்கோணலே முற்றுங்கோணல்' என்ற முதுமொழிக்கிணங்க நீவிர் சிலவிடங்களிற் சிலேடைப்பொருள்பட ஆடம்பரஞ்செய்த போதனையெல்லாம் அபோதனையாய் முடிவதை ஸ்தாலீபுலாகநியாயம் பற்றிச் சிலவற்றை மாத்திரம் ஈண்டு விளக்குமாற்றால் விளக்குவோம் நீர் கேட்கு மாற்றாற் கேட்பீராக.

சபையின் சட்டகூட்டப் புத்தகத்து (Little page) என்னும் நாமதேயப்பக்கத்தில் "இஃது பிரஸிடெண்டு இராமநாதபுரம் தாலுகா போர்டு மெம்பரும் அபிராமம் மாஜி செயர்மனும் லாண்ட்லார்டும் இச்சபைப் பிரஸிடெண்டுமாகிய அபிராமம் முகம்மது அபுத்துருஸ் சாஹிப் பஹதூர் அவர்களால் இயற்றப்பெற்று" என்று வரையப்பட்டிருப்பவற்றுள் நீர் குற்றந்துருவ ஆரம்பித்து "பிரஸிடெண்டுஎன்பது இராமநாதபுரம் தாலுகா போர்டு மெம்பர்களின் பிரஸிடெண்டென்றே அர்த்தமாகிறது இராமநாதபுரம் தாலுகா போர்டுக்கு இராமநாதபுரம் சபடிவிஷனல் ஆபீஸரவர்கள் பிரஸிடெண்டாகவிருப்பது சட்ட சம்மமான உலகப்பிரசித்தம். அங்ஙனமிருக்க நீவிர் எங்ஙனம் அக்கிராசன ராகிய பிரஸிடெண்டு ஸ்தானத்தை யடைந்தீர்!" என்று உம்முடைய போதனையின் இரண்டாம் பக்கத்தில் உர்த்துஉர்த்துக் கத்துகின்றீர்.

சட்டகூட்டப்புத்தகத்து நாமதேயப்பக்கத்தில் வரைந்துள்ள இத்தொடர் மொழிகளையும், இதனைத் திருத்த வந்ததும் திருத்தப்பாட்டையும் ஆராய்ந்தால் நீவிர் தமிழ் இலக்கண விலக்கியப் பயிற்சி சிறிதுமில்லாத பெருந்தற்குறியாகவும், கல்லாத மேற்கொண்டொழுகும் பெரும் பேதையர்கவுள் காணப்படுகின்றீர். இராமநாதபுரம் தாலுகா போர்டு மெம்பரும்,மாஜி செயர்மனும், லாண்ட்லார்டும்

இச்சபைப் பிரஸிடெண்டுபாகிய அபிராமம் அ. மு. முகம்பது அயுக் து ருஸ் சாஹிப்பஹதுரென்று, அத்தொடர் பொழிகள், உம்மைகளை முறையேபெற்று ஆகியவென்னும் எச்சத்தோடியைந்து அது பெயர் கொண்டு முடிந்திருக்கவும் ஒரு சொல்லையுந் தழுவாது அச்சப்பிழையாய் (க்கால) முன்னில் அமைந்துகிடக்கின்ற பிரஸிடெண்டு என்ற சொல், தாலுகா போர்டி என்ற தொடரோடிபைந்து நிற்கும் இராமநாதபுரம் என்னும் பெயரோடு எப்படியியைந்துபொருள்தரும்? இராமநாதபுரம் தாலுகா போர்டி பிரஸிடெண்டு என்ற கருத்தோடு எழுதியிருப்பின் தாலுகா போர்டி என்றதொடர்க்கு அடுத்தபு பிரஸிடெண்டு என்ற பதத்தை வைத்து மற்றவற்றிற்குப்போல உம்மை கொடுத்தன்றே எழுதியிருத்தல் வேண்டும், பிரஸிடெண்டு என்ற சொல் அச்சப்பிழையால் மிகையாய்க்கிடக்கின்ற தென்றறிந்து காசுதத்துண்டு வைத்து மறைத்துத் திருத்தமுஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதனுண்மையைச் சிறியாரும் எளிதில் உணரவிருப்பவும் குற்றமே நாமும் அவமதிப்படைத்த நீவிர் திருத்தஞ்செய்ததையும் எடுத்தெறிந்து விட்டுப் பிறழ்ப்பொருள் கண்டு மயங்குகின்றீரே! இதுதானே நாம் நற்போதனைத்திறன் அழகிது! அழகிது! உம்மைகளின் பொருளறி யாக்குற்றத்தாலன்றே இத்தகையவிடருக்குள்ளானீர், உம்மை நிலையறியாநீவிர் இனியாவது உம்மை நிலையறிந்தொழுகுவீராக.

இனி “இஃது பிரஸிடெண்டு என்று எழுதியிருப்பது இலக்கணக் குற்றம் அது, இது பிரஸிடெண்டென்று எழுதப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இஃது அஃது முதலிய ஆயத்ததொடர்க் குற்றியலுகாரங்களை ஈற்றிலுடைய மொழிகள் வருமொழி முதலில் உயிர் வந்தாலன்றி மெய் வரும் வழி வாராவென்பதறியீர் போலும். தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரம் குற்றியலுகாரப்புணரியல் 19-ம் சூத்திரத்தைக் காண்க,” என்று நாம் போதனை இரண்டாம் மூன்றாம் பக்கங்களில் வீண் ஆரவாரஞ்செய்கின்றீர். சட்ட திட்டப் புத்தகத்து நாமதேயப் பக்கத்தில் இஃதென்னுஞ் சுட்டின் பின்னர்க்கிடக்கும் பிரஸிடெண்டென்னுஞ் சொல் இரட்டித்து விழுந்ததென்பதை மேலே காரணங்காட்டி நிறுவிபுள்ளோம். ஆகையால், இஃது என்பது அதன் பின்னர்க்கிடக்கும் இராமநாதபுரம் என்ற உயிரை முதலாகவுடைய பத்தத்தோடியைந்து நங்கோளின்படி வழிவின்மையாதலையினியாவது ஆறிந்துகொள்வீராக.

இச்சுட்டு விஷயமாக இங்ஙனம் நீரீர் எழுதியிருப்பதையாராய்ந்
தால் இச்சுட்டு அத்தொல்காப்பியச் சூத்திர நியதியினின்றும் வேறு
வகையாக வாராதென்பது ஒரு தலையென நீர் கருதிக்கொண்டிருக்கிற
தாகவுந்தெரிகின்றது. அங்ஙனம் நீர் கருதுவது பெரும் பேதைமை
யாகும். தொல்காப்பியர் காலத்திற்குப்பிற்பட்டு இச்சுட்டு நீரீர் நிறுவி
யுள்ள நியதியினின்றும் பிறழ்ந்து மெய்முதன்மொழிக்கு முன்ன
ரும் பெய்தெழுதும் வழக்கைப் பெற்றுவிட்டது. இங்ஙனமே
தொல்காப்பியர்காலத்து ஓர் நியதியைப்பெற்ற சொற்கள் பிற்காலத்து
அந்நியதியினின்றும் வேறாயினபலவாம். அவைகளையெல்லாம் சண்
டுரைப்பிற்பெருகும். இச்சுட்டு இங்ஙனம் நியதியின்றிப்பயிலத்
தலைப்பட்டு விட்டமையானன்றே “முன்னுலொழியப் பினுலால்
பலவினுள் நன்னூலார் தமக்கு எந்நூலாரும், இணையோவென்னுந்
துணிவேமன்னுக” எனத் தொல்காப்பியங்களையும் தொல்காப்பியத்
தையும் எழுத்தெண்ணிப் படித்த சசான தேசிகராலும் பாராட்டப்
பெற்ற நன்னூலாரும் இச்சுட்டுவிஷயமாக, தொல்காப்பியத்தில் அக்
காலத்துப் பெரும்பான்மை வழக்குப்பற்றி அங்ஙனம் கூறியிருந்ததை
இறந்தது விலக்கல் என்னும் உத்தியால் ஒழித்து இலக்கியங்கண்டு
தம் நூலுள் இத்தகையை நியதியொன்றும் வகுக்காது நூலியுதியில்,
“பழையன கழிதவும் புதியன புதுதவும் வழவலகால வகையினானே”
என்புறநடையும் கூறிச் சென்றுள்ளார். ஒரு பிரயோகம் வழக்
காராய்ப் பயின்று விடின் அதனை இலக்கணமுடையதாகக்கொள்ளத்
தடையென்னை? ‘இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமியம்பல்’ என்னும்
இலக்கணத்தை நும்மால் மறுத்தற்கியலுமோ? தொல்காப்பியத்
திற்கும் தொல்காப்பியங்கட்கும் அருப்பெறவுரைகண்ட ஆசிரியர்
உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினூர்க்கினியரும் இச்சுட்டை உயிர்
முதன்மொழிக்கு முன்னரும் மெய்முதன் மொழிக்கு முன்னரும்
இட்டுவழங்கலாமென்பதற்கு உடன்பட்டுள்ளார். இதனை அவர்
எழுதிய தொல்காப்பியவுரைக்கண் பல்லிடத்துங்கண்டு தெளியலாம்.
“நாற்றமுந்நோற்றமும்” என்ற தொல்காப்பியக் களவியல் 23-ஆம்
சூத்திரவுரையில் “யாங்கொன்ற மடிஞ்சுட்டியவிற் கரும்புமருண்முதல்
பைந்தாட் செந்தினை” என்ற செய்யுளை யெடுத்துக்காட்டி ‘இலிஐ
யாயை அஞ்சியது’ எனவும் அச்சூத்திரவுரையிலேயே பிறிதொரி

டத்து, “கோடிலங்குவளை” என்ற செய்யுளை யெடுத்துக்காட்டி “இஃது யான்வரையுந்துணையும் ஆற்றுவாளோ வென்றற்கு ஆற்றாளென்றது” எனவும் அவரெழுதிப் போந்துள்ளமையை நோக்கிக் கொள்க.

ஒருவேளை இதனையும் பிழைபாடுடையதென்று விதண்டை கூறத்தலைப்படுவீராயின், தற்காலத்துப் பெரும்புலவராக விளங்கும் பல்லோருடைய வசனங்களினின்றும் சில உதாரணங்கள் காட்டுதும். செந்தமிழ்மொழியை முற்றக்கற்ற அறிவாளர்களால் விடயதானஞ் செய்யப்பெற்று மதுரை.நான்காந்தமிழ்ச் சங்கத்தினின்றும் வெளிப் போந்துலாவும் ‘செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில்’ நான்காந் தொகுதியில் தமிழெழுத்துப்பெருஞ்சுவதியை நிலைகண்டுணர்ந்த லேது சம்ஸ்தான வித்துவான் ஸ்ரீ ரா. ராகவையங்கரவர்கள் ‘இஃது மாதாநுபங்கி, யெனவும் அஃது நிகழ்த்துதற்குரிய பிரமசரியமுதவிய நீல.’ எனவும், மெய்ம்முதன் மொழியின் முன்னரும் இச்சுட்டைப் பெய்தெழுதியுள்ளார்கள். அப்பத்திரிகை 17-ம் தொகுதி 5-ம் பகுதி 257-ம் பக்கத்தில் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப்பண்டித பரீட்சையிற்றேறி பரிசு பெற்ற கோயம்புத்தூர் கவர்ன்மெண்டுக் கல்லூரித்தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ கந்தசாமிப்பிள்ளை யென்பார் “வில்லோன்காலன கழலே, தொடியோள்” “என்பது இஃது கொண்டேலைக் கழிந்துழி இடைச்சரத்துக் கண்டோர் கூற்றிற்கு உதாரணமாக ஆசிரியர் நச்சி னார்க்கினியராற் காட்டப் பெறுவது, தொல்—அகத்தினை,” எனவும் ‘இஃது நல்லோர் யார் கோலனியர்தாமே’, எனவும், அத்தொகுதி அப் பகுதி 260-ம் பக்கத்தில் வேறோர் அறிஞர் “அஃது பலவகை ஆராய் ச்சிகாட்டி அசையா நிலைமைத்தாய் நிற்குமெனவே நம்பப்படுகிறது” எனவும்; எழுதிப்போந்துள்ளார்கள் இச்செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையின் சிறப்பை யான்சொல்லித் தெரியவேண்டுவதின்று. இதன்பெருமை செந்தமிழ்ப் புலமையாளர்யாவரும் நன்குணர்ந்தது. சங்கநூற்பயிற்சி சாலவுமுடைய ஞானசாகரப் பத்திரி காசிரியர்ஸ்ரீஸ்வாமி வேதாசலம் அவர்கள் அவர்களதுபத்திரிகை 4-ம் இதழில் “அஃது யாங்ஙனம்” எனவும், தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரத்து 9-ம் பக்கத்தில், அதன் ஆசிரியர் “இஃது தனிச்செய்யுட்சிந்தாமணி,” எனவும் எழுதிப்போந்துள்ளார்கள் இவர்களெல்லாம் அறியாததா, நீவிர் காட்டிய தொல்காப்பிய விதி?

கற்றதூ உயின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தாற்
பெற்றதாம் பேரையோர் சூத்திரம்—மற்றதனை
நல்லா ரிடைப்புக்கு நாணது சொல்லித்தன்
புல்லறிவு காட்டி விடும்.

என்ற ஆன்றோர் வாக்கினுக்கிணங்க, பரந்த நூற்பயிற்சியில்லாத வீரர் எங்
கேயோ கேள்வியாகப் பெற்ற விச்சூத்திரத்தை மாதிரி ஆதாரமாகக்
கொண்டு நும் புல்லறிவைக்காட்டிக்கொண்டீரே! அந்தோ எத்துணைப்பரி
பவம். ஏ! போலிப்போதனையாளரே; போதும் போதும் நும் போதனை.

எம், மன்ப உல்கைராத் முஸ்லீம் தர்ம சபை, பாடசாலைகளை ஏற்
படுத்தி, சிறுவர்களுக்குக் கல்வி பயிற்றுவித்தல், அகுதையாய் இறந்த
வர்களை நல்லடக்கஞ்செய்வித்தல், இறந்தோர்க்குக் கபர்ஸ்தானம்
வெட்டுவித்தல், ஏழைப்பெண்களை விவாகஞ்செய்வித்தல், ஏழை
முஸ்லீம் சிறுவர்களுக்கு கத்தனுவென்னுஞ் சடங்கைச் செய்வித்தல்
அங்கவீனரான ஏழைகளுக்கு அன்னவஸ்திராதியளித்து உபகரித்
தல், முதலாய தர்மங்களைச் செய்தலையே பெருநோக்காகக்கொண்
டுள்ளது. இத்தகைய தர்மமே ஒரு நாட்டிற்கு இன்றியமையாதது.
இங்ஙனந்தர்மஞ்செய்யுங்காற் பாத்திரர்களது தகுதியறிந்து செய்ய
வேண்டுமென்பதையும் யாவரும் ஐக்கியமாக விருக்குவேண்டுமென்
பதையும் ஓர் கற்பித உதாரண முகத்தான் விளக்க உத்தேசித்து “ஒரு
வர் நன்றாக உடை தரித்துக்கொண்டு ஒரு பிரபுவைப்போல் நம்மெதி
ரில் வந்து நின்று ‘கனவானே நானிருப்பது நிலாப்பூர் தேசம், ரயில்
வேயில் நாற்பதியிரம் ரூபாய் கண்ட்ராக்ட் இருப்பதாக வந்த தந்தி
யைப்பார்த்து உடனே புறப்பட்டு வந்தும் கப்பல் தவறிப் போனபடி
யால் வேலையை வேறொருவருக்குக் கொடுத்துவிட்டார்கள்’ நான்
கொண்டுவந்த பணம் யரவும் செலவாகிவிட்டன, வீட்டுக்குத்தந்தி
கொடுத்தால் பிரயாணச் செலவிற்குப்பணம் வரும். நான் சொந்த
ஊருக்குப் போய்விடுவேன். நேற்றுக்காலையே பட்டினி கிடக்க
நேர்ந்துவிட்டது. அன்னியரைக் கேட்க வெட்கப்படுகிறேன்.
தாங்கள் பெரிய மனுஷாளானிருக்கிறபடியால் உங்களிடம் என்குறை
களைச்சொல்லிக்கொண்டேன், தயவுசெய்து எனக்கு அரைரூபாய் உதவி
செய்தால் இந்த நேரம் பேருபகாரமாகும் உமக்கு பெரும் புண்ணிய
மாகும் என்று ஒருவன் சொன்னால் நாம் செய்யவேண்டுமென்தென்ன?

நாற்பதினாயிரம் ரூபாய்கண்டிருக்க்பிடிக்க வந்தவன் எவ்வளவு பணம் கொண்டுவரவேண்டும். தன்னுடைய புத்தி சாதூர்யத்திற் கேற்றவிதமாக நம்மிடத்திற் பொய் சொல்லி, பிச்சையென்று கேட்காமல் கௌரவமாகவே பணஞ்சேர்த்துக்கொள்ளப்பார்க்கிறான். உள்ளதைச்சொல்லி யிரப்போர்க்கு ஒளியாது கொடுப்பதே தர்மம். “இல்லோரிசப்பதியல்பு.” “இரப்போர்க்களிப்பது உடையோர் கடமை” என்ற முதுமொழிகளை நோக்கியன்றே தர்மம் செய்யவேண்டுமென்றுணர்ந்து அவனுக்குக் கொடுத்துதவுதற்குப் பதிலாக அடித்துதவவேண்டும்.” என்று வினாவிடை முகத்தாற்,சபையின் சட்டதிட்டப்புத்தகத்து முகவுரைக்கண் எம்மக்கிராசனர் எழுதியுள்ளார். இவ்விஷயங்களினுண்மையை நீவிர்ஒருங்கியுணராது, சாரமானவற்றையெல்லாம் ஒழுக்கவிட்டுக்கசட்டையே பற்றிக்கொள்ளும்பன்னாடையோல்,கொடுத்துதவவேண்டியதற்குப்பதிலாக அடித்துதவவேண்டுமென்றுஎழுதியிருக்குமொன்றனையே நீவிர்பற்றிக்கொண்டு, “இங்ஙனமெழுதினமையான் அக்கிராசனர் ஆந்தஸ்தானத்திற்கு அருகரல்லரென்றும் அறந்துறந்து மறமீறிப்புன்னெறிச்செல்கின்றரென்றும் பாகுபாகேருதாமலும் இலனென்னும் எவ்வமுரையாமலும் ஈதலே மோட்சமுதலான மறுமையின்பங்கட்குப்பெருஞ்சாதனமென்றும் குமுணன், சிபி, கர்னன் முதலிய வள்ளல்களைப்போல் ஏற்போர்க்கு இல்லையென்னாது அள்ளியிறைக்கவேண்டுமென்றும், கொடுத்துதவுதற்குப்பதிலாக அடித்துதவவேண்டுமென்றெழுதியது நீதி சாத்திரங்கட்கும் வேதப்பிரமாணங்கட்கும் விருத்தமாசவிருக்கின்றதென்றும், நம்போதனையின் 5ஆம் பக்கமுதல் 10ஆம்பக்கம் இறுதியாக நச்ச்கடிப்பாக வாய்ப்பறைசாற்றி முழங்குகின்றீர். இப்பொருளில்லா வெற்றெலியை நுண்மானதுழைபுலமுடைய ஆன்றோர் ஊன்றி நோக்குவாராயின், நும்,பயனில் சொற்பாராட்டும் புல்லறிவாண்மையைக்கண்டுகொள்ளாமற்போகார்.

எம்அக்கிராசனாதிபதி,உருக்கரந்துவஞ்சித்துப்பொருள்கவர்ந்து உலகத்தைக்கெடுக்கும் பாவிக்கட்கு ஈதல் கூடாதென்று வரைந்துள்ளாரேயன்றிச் சான்றோர்க்கும், சற்பாத்திரங்கட்கும், வறிஞருக்கும் ஈதல் கூடாதென்று வரைந்திருக்கின்றரா? ஈதல் பேரறமேயாயினும் ஏற்போர் தகுதி நோக்கியன்றே ஈதல்வேண்டும். ஆராயாது ஈதலைப் புரியின் அறமே மறமாகிப்பெருங்கேடு விளைக்குமன்றே? சுட்குடித்

தல், கொலைபுரிதல் முதலான தீக்குணமுந் தீத்தொழிலுமுடையோர்க்கு நாம் பொருளுதவி செய்தால் அதனால் விளைவது அறமாகுமா? அதனால் உதவினோர்க்கும் உலகினோர்க்கும் பொருட்டுகொடை பெற்றோர்க்கும் பெருந்தீங்கன்றோ சம்பவிக்கும். தகுதி நோக்கி யிதல் தானமெனவும் வரையாதீதல் கொடையெனவும் கூறப்படும். இவ்விசைநுக்குமுள்ள பேதத்தைக் கண்டுகொள்ளமுடியாது திண்டாடுகின்றீரே. வரையாதீதலாகிய கொடையினை, முல்லைக்குத்தேரும் மயிலுக்குப்பார்வையும் எல்லை நீர் ஞாலத்திசை விளங்க ஈந்த பாரி, காரி முதலிய வள்ளல்களானேயன்றி ஏனையோ ராலே கடைப்பிடிக்கவியலுமோ? நல்லொழுக்க மில்லாதோர்க்கு ஈந்து மறுமைப்பயன் பெறக்கருதல் வறட்டுப்பசுவிற்குப் பயன்பெறஈந்தருளாகு போலவும் காலங்கழிந்து செய்த பயிர்போலவும் பயனின்றிக் கழியும். அறப்பயன்தான்சிறிதாயினும் தக்கார்கைப் பட்டக்கால் உறக்குந்துணையதோராலவித்து முளைத்துச் செழித்து வளர்ந்து ஆகாயத்தைக் கவித்துவிடுவதுபோல வானினும் பெரிதாகும். இழிந்தோராயினும், அவர் பொருள் இகபரத்தாசை கழிந்த யோகியர்கைப்படிற் களங்கம் நீங்கி ஓளிரும். அபரத்திரர்களுக்கு ஈந்து துன்பங்கடந்து சுவர்க்காதி யின்பம் பெறக்கருதல் பெருங்கல்லைப்புணையாப்பற்றிக் கருங்கடல் கடத்தற்கு முயறலையொக்கும். உத்தம சாதுகட்கு ஈதலே சரியை கிரியை யோகஞானங்களானும் தவத்தானும் அடையவேண்டிய அழியாமாலைத்தாகிய மோட்சவின்பத்தை அதிலகுவிலேபயக்கும். அபரத்திரர்கட்கு ஈவது நரக அளறிவே பன்னாமிழ்த்தும். இவ்வுண்மைகளையெல்லாம்

“பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு” என உலகாநுபவமுடையாரும்

“ நன்றற்றலுள்ளநந் தவறுண்டவரவர்
பண்பறிந்தாற்றாக்கடை”

எனத்தெய்வப்புலமையாளரும்.

கோலவறட்டைக்குனிந்துகுளகிட்டிப்
பாலைக்கறந்துபருகுவதேரொக்கும்
சீலமுநோன்புமில்லாதாற்கீந்தது
காலங்கழிந்தபயிர்துவாகுமே

மண்மலையத்தனைமா தனமீயினும்
அண்ணலிவனென் றஞ்சலியத்தனும்
எண்ணிஇறைஞ்சாதாநீந்தவிருவரும்
நண்ணுவரேழாம் நரகக்குழியிலே

எனத்திரு முலநாயனரும்

உறக்குந்துணையதோராலவித்தீண்டி
இறப்பநிழற்பயந்தாஅங்—கறப்பயனாந்
தான்சிறிதாயினுந்தக்காரகைப்பட்டக்கால்
வான்சிறிதாப்போர்த்துவிடும்

என நாலடி நூலுடையாரும்

இழிந்தமாந்தர்கைப்பொருள்களமிகபரத்தாசை
கழிந்தயோகியர்கைப்படிற்றுயவாய்க்களங்கம்
ஒழிந்தவாறுபோல்'

எனத் திருவினையாடற் புராணமுடையாரும்

திரைசெய்நீர்விழுஞ்சிலையினைப்புணையன் நிச்சிலைகரையேற்றாதால்
புரைசெய்பாவத்தினமுந்தினூர்தமைப்புரையொழிந்தவர் தாமன்றி
நிரைசெய்மேற்கதிசெலுத்தவல்லாரல்லர்நிகழ்கரிசினரற்றால்
உரைசெய்பாத்திரமபாத்திரம்அறிந்தனித்தொழிக்க நற்பயன்வேட்டோர்

எனத்தணிக்கைப்புராணமுடையாரும்

சிவஞானச்செயலுடையார் கையிற்றானஞ்
திலமளவே செய்திடினுநிலமலை போற்றிகழ்ந்து
பவமாயக் கடலினமுந்தாதவகையெடுத்துப்
பரபோகந்துய்ப்பித்துப் பாசத்தையறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற்சாரப்பண்ணிச்
சரியைகிரியாயோகந்தன்னிலுஞ்சாராமே
நவமாரும் தத்துவ ஞானத்தை நல்கி
நாதனடிக்கமலங்கள் நணுகுவிக்குந்தானே

என, சிவஞான சித்திச் சாத்திரத்தாரும்

பார்த்தெதிர், வியந்தவர்வெருக்கொளவிசம்பினேங்கினுள்
உயர்ந்தவர்க்குதவியபுதவியொப்பவே

என இராமாவதாரமுடையாரும்

கூறிப்போந்துள்ளமையானே நன்கு தேறலாம்.

இவ்வருமைப் பாசரங்களை அறிவுடையோர் ஆய்ந்து நோக்குவார்களாயின் நீவிர் கூறியதே நீதிசாத்திரங்கட்கும்வேதப்பிரமாணங்கட்கும் விருத்தமாக விருக்கிறதென்று கரதலாமலகமாகக்கண்டு கொள்வார்கள், இவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளாது அவசரபுத்தியால் எத்தகையோர்க்கும்சயவேண்டுமென்றுகருதி எழுதுகோலைத்தாறுமாறாகப் பிடித்தெழுதிய நங்கரத்தை இம்மேலோர்செய்யுட்களைக் கருவியாகக்கொண்டு சண்டிக்கலாமன்றோ? இனியாவது கற்றறிந்த பெரியோரை அடுத்துக் கற்றுக்கொண்டே போதனைகள் செய்யத்தொடங்குவீராக.

‘அடித்துதவ வேண்டும்’ என்று எழுதியிருப்பதின் சாரத்தை கிரகிக்கமுடியாது அது பெருந்தவமென்று எழுதியிருக்கிறீர். நீர் இலக்கணக் கற்றிருப்பீராகில் அங்நனம் உரையீர். * “கொல்லச்சுரப்பதாங்கீழ்”† கொல்லப்பயன்படுங்கீழ், என்ற இடங்களில், கொல்ல என்பது கொலைசெய்ய எனப்பொருள் தராது வருத்த என்று பொருள் தருதல்போல் ஈண்டு அடித்தல் என்பது இடித்துரைத்து நற்புத்திபுகட்டுவதையே குறிக்கும். இங்நனம்பொருள் தருவதை இலக்கணயென்று சொல்லுவர். நிசாப்பூர்வாசி தமக்குத்தம்முழில் ஓர் நியாயவாதியைப் பார்த்து அமைத்துக்கொள்ளாது குதர்க்கவாதியாகிய நம்மை அமைத்துக்கொண்டமையானன்றேவாதம் ஏதமாய் முடிந்தது. நீர் அவர் பொருட்டு வாதிக்க வந்தது பரோபகாரம் பற்றியே யாயிற் போகட்டும் ஏதாவது நிவேதனம் பெற்றேவந்திருப்பின் திரும்பவும் அவரிடம் அதனைக்கொடுத்துவிடுவதே உத்தமமாகும்.

இஃதன்றியும் பாகுபாடு கருதாமல் ஈதலை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்ற நும் கொள்கைக்கு ஆகாரமாக உம்மால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டசெய்யுளில் ஒன்றிலேனும் அங்நனம் கூறவில்லையே? பொதுவாத ஈதல் தலையாய அறமென்று தானே கூறப்பெற்றுள்ளது. நீவிர் எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்களில் ஒன்றுதானும் நம்மக்கூறிய ஆதரிக்கவில்லையே எடுத்துக்காட்டும் மேற் கோள்கள் தம்கொள்கையைப்பசுமர்தாணிபோல் நாட்டிநிற்கவேண்டாவோ? கம்மைத் திருக்குறள் நாலடிமுதலிய நீதிநூல்கள் முற்றக்கற்ற பெரும் புலவரென்று பிறர் மயங்

* நாலடியார், † திருக்குறள்.

கட்டுமென்று கருதி இச்செய்யுள்களை எழுதிக்காட்டிப்பதற் றினி ன் றீர்போலும்; எங்ஙனம், பகட்டினும் நும் அறிவின் சிறுமையை பேரறிஞர் தெரிந்துகொள்ளாதுவிடார்.

நும்போன்ற வரையாது கொடுக்கும்வள்ளல்கள் “ஓர் தட்டிலே நெல்லும் ஓர்தட்டிலே பொன்னும் ஒக்கவிற்குங்கார்த்தட்டிய இப்பஞ் சகாலத்தில் மார்த்தட்டிக்கொடுக்கவந்த பின் இனி என்ன குறையிருக்கிறது? நன்று!! நன்று!!

நும்போதனை 12ஆம் பக்கத்திலும் 13ஆம்பக்கத்திலும் ‘காப்பி’ என்ற சொல்லைப் பிரயோகித்துள்ளீர். இதற்குத்தகுந்த தமிழ்ச்சொல் அறியமுடியாது எழுதினீர்? அல்லது தமிழ்ப்பாண்டித்தியத்தோடு ஆங்கில பாடைப்பாண்டித்தியத்தையும் புலப்படுத்த எழுதினீர்? நும் அறிய முயற்சியால் அறிப்பரித்துருவியும் அதற்குத் தகுந்த ‘பிரதி’ யென்ற தமிழ்ப்பதம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லைபோலும்.

நும்போதனை 13ம்பக்கத்தில் “ஓ அக்கிராசனத்தீர்? என்று விளித்து (தேவைப்பெடும்பொழு) தென்றெழுதுவதற்குப் பதிலாக தேள்வைப்பெடும்பொழுதுதென்ற கொச்சைமொழியை வரைந்துள்ளீரேவெங்குக்ற்றீர், பளா பளா விர்தையினும் விர்தையே” என்ற விகடநடப்பிரசங்கம் செய்கின்றீர் இதனால் அப்பிரசங்கத்தில் தேர்ந்தவரென்றே தெரிகிறது. தேவையென்பதும் தேள்வைப்பென்பதும் வழர்குச்சொற்கள் இதனை எங்ஙனமெழுதினும் இழுக்கின்றும் இதனை, ‘தேவை,’ என்றே எழுதவேண்டுமென்று வரம்பு கட்டுகின்றீர் இதற்கு இலக்கணம் எங்குக்கற்றீர், நன்னூலிலா சின்னூலிலா தொன்னூலிலா பின்னூலிலா அல்லது நம் நூலிலா வேறெந்நூலில்? இனி இகழ்ச்சிக்குறிப்பை வெளிப்படுத்த ‘பளா பளா’ என்ற சொல்லை ஒரு முறைக்கிருமுறை அடுக்கியிருக்கின்றீர், இக்குறிப்பை வெளிப்படுத்த எந்த ஆசிரியரேனும் எவ்விடத்தாவது பிரயோகித்துள்ளார்களா? ‘பளா, பளா, என்பது இழிசனர் கூட்டத்துள் வழங்கும் ஒரு விகடச்சொல்லாம் ஒருசிறுசொல்லுக்கும் தொல்காப்பியவியதியைஎடுத்துக்காட்டி வரம்பு கட்டத்தலைப்படுகிறீர் இக்ககைய இழிசொற்களை நம்கட்டுரைக்கண் வழங்கிய தென்னே? இஃகொன்றுமே நம் இழிசனர் கூட்டுறவைக்காட்டுதற்குற்ற பெருஞ்சான்றாமன்றோ? இன்னும் நம் போதனை

ஆரச்சக் களஞ்சியத்தைத் திறந்தால் நங்கு இடம் பெறுது. 'மவுனங் கலகநாஸ்தி' என்ற மூதறிவாளர் வாக்கைக்கடைப்பிடியாமல், பகிரங்க மாக நும் நாமதேயத்தை வெளிப்படுத்தற்கு ஆண்மையின்றி, தூஷணைப்பதர்மொழிகளைச்சொரிந்து சணப்பன் வீட்டுக் கோழிதானே சங்கிலியில் மாட்டிக்கொள்வதுபோல் நுஞ்சொல்லாலேயே உம்மைத் துயர்ப்படுத்திக்கொண்ட நீர்

பொல்லாதசொல்லி மறைந்தொழுகும் பேதைதன்
சொல்லாலே தன்னைத்துயர்ப்படுக்கும்—நல்லாய்
மணலுண்முழுதி மறைந்து கிடக்கும்.

* துணலுந்தன் வாயாற்கெடும்

என்ற பழமொழிச் செய்யுளுக்குப்போதிய இலக்காகுகின்றீ ரன்றோ? தன்னை நிலைகலக்கக்கீழ்நிவானும்நிலையினு மேன்மேலுயர்த் துவானும்தன்னைத்தலையாகச்செய்வனும்தானே என்பதையறியீர்போ லும். எம்அக்கிராசனர், ஆங்கிலக்கல்வியோடு லௌகீககாரியங்களை நிர் வகித்தற்குப் போதுமானதமிழ்ப்பயிற்சியுமுடையார் இங்ஙனம் ராஜ பாஷையுணர்ச்சியோடு சதேசபாஷா ஞானமுடையவரே இத்தகைய சங்கங்களுக்கு அக்கிராசனாராயிருத்தற்குத் தக்கவராவார், இவர்களை யன்றி நும்போன்ற புல்லறிவுடையோரை, இத்தரணங்களில் நிறுவின் முந்திரிமேற் காணிமிகுவதேற்கீழ் தன்னை யிந்திரான வெண்ணி விடும்' என்பதுபோல் வரம்பிகந்த செயல்களையெல்லாஞ்செய்யத்துணி ந்துஅடாப்பழிக்கு ஆளாவீரன்றோ? உம்முடைய புத்தகத்தில் எழு தப்பட்டுள்ள விஷயத்தை ஆராய்ந்தால் அப்புத்தகத்திற்கிட்டிருக்கும் "நற்போதனை" என்னும் பெயர் ஒரு சிறிதும் பொருந்தாதாம் அதிற் பக்கங்கடோறும் நிறைந்து கிடப்பது தூஷணைப்பதர் மொழி களே, ஆகையால் அதற்குநற்போதனையென்று நாமஞ்சூட்டியிருப்பது விளக்குமாற்றுக்குப் பட்டுக்குஞ்சம் கட்டினது போலிருக்கின்றது. அதற்குத் 'தூஷணைச்சுவடி' என்று நாமமிடலே தகுதியாம். எடுத்ததருக்கத்தினெடுகிழ் விட்டு இங்ஙனந்தூஷணைசெய்தல் ஒரு தோல்வித்தானமென்பதனையறியீர்பேலுய! இனியேனும்நும் தகுதிக்கேலாத இத்தகையகாரியங்களிற் றலையிடாதுவாளாவிருப்பின் நல மாகும் அங்ஙனமின்றி இவ்விஷயமாக இன்னும்பல கடாக்கள்விடுக் கத்தலைப்படுவீராயின் அக்கடாக்களை யெல்லாம் அடக்குதற்கு ஏற்ற விடைகள் பல விடுக்கச் சித்தமாகவிருக்கின்றோமென்பதை யறிவீராக

* துணல்—தவளை.

7A
8-20

நீலிர் கற்கவேண்டிய நீதிகள்.

“நெறியாலுணராது நீர்மையுமின்றிச்
சிறியாரெளியராலென்று—பெரியாரைத்
தங்கணைர்வைத்துத்தகவல்லகூறுதல்
திங்களைநாய்குரைத்தற்று”

“முற்றுமுணர்ந்தவரில்லெழுமூவதூஉங்
கற்றனமென்றுகளியற்க—சிறுறுளியாற்
கல்லுந்தகருந்தகரா கணக்குழாய்
கொல்லலைக்கூடத்தினால்”

“இனியவுளவாகவின் னாதகூறல்
கனியிருப்பக்காய்கவாந்தற்று”

“குணநாடிக்குற்றமுநாடியவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்”

“தன்குற்றநீக்கிப்பிறர்குற்றங்காண் கிற்பி
னென்குற்றமாகுமிறைக்கு”

“கழா அக்கால் பள்ளியுள்வைத்தற்றாற்சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதைபுகல்”

“கல்லாதமேற்கொண்டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉமையந்தரும்

